

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

E0463/08

Nr 30267

Kl. 37 a, 4

Hans Jaruschka, Wiedeń
i Georg Roth, Wiedeń

Sposób wykonywania muru

Zgłoszono 2 marca 1938

Udzielono 17 grudnia 1941

Pierwszeństwo: 3 marca 1937 (Austria)

Dość znaczna zawartość wody w prawie wapiennej ogólnie stosowanej przy wznoszeniu muru, zwłaszcza jednak powolne wydzielanie wody związanej w zaprawie powoduje długi okres suszenia muru, co doprowadzało już do różnych sposobów murowania na sucho.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu wykonywania muru z dowolnych części budowlanych, który to sposób pod względem procesu roboczego odpowiada zupełnie sposobowi dotychczas stosowanemu, a mimo to posiada wszelkie zalety sposobów wykonywania muru na sucho. Wynalazek w zasadzie polega na tym, że zamiast spoiwa w rodzaju zaprawy murarskiej nakłada się między poszczególnymi częściami budowla-

nymi znaną składniną mieszaninę w postaci papki, składającą się z piasku i emulsji bitumu lub emulsji smoły, którą to mieszaninę stosowano dotychczas jedynie w innej dziedzinie, mianowicie przy budowie dróg, w celu pokrycia materiału kamiennego warstwą bitumu. Wytwarzana za pomocą emulgatora emulsja bitumu, tak zwany asfalt wapienny, posiada, jak wiadomo, tę właściwość, że emulsja ta przy zetknięciu się z materiałem kamiennym wydziela się i następuje znów oddzielenie się bitumu i wody. Jak wykazały doświadczenia, podobne działanie ujawnia się też w emulsjach smołowych. Przy stosowaniu emulsji bitumu w myśl wynalazku jako spoiwa do wykonywania muru osiąga się tę szczególną

zaletę, że w przeciwieństwie do zwykłej zaprawy wapiennej, która dodaną wodę zatrzymuje, stosowana zaprawa bitumiczna oddaje bardzo szybko wodę, pochodzącą z emulsji, i niezwykle szybko wysycha w spoinach muru, dzięki czemu gotowa budowla może być niezwłocznie zamieszкана. Mur zyskuje więc wszelkie zalety, jakie mu nadaje dobra emulsja bitumu, który np. przy ponownym dostępie wody już jej nie przyjmuje, dzięki czemu stosowana w spoinach muru zaprawa działa jako izolacja przeciwko wilgoci gruntowej.

Ponieważ asfalt i smoła są złymi przewodnikami ciepła, zaprawa bitumiczna między spoinami muru działa również jako izolacja cieplna. Wmurowane części drewniane nie gniją, a miejsca podparcia belek stropowych są stale suche. Zaprawa pozostaje stale ciągliwa tak, że haki i gwoździe można dobrze wbijać. Poza tym nie ma miejsca tak zwane przemarzanie wilgotnych spoin, co bywa przyczyną odpadania tynku. Dostarczanie wody przy budowaniu staje się zbędne.

Do wytwarzania zaprawy można stosować będące w handlu emulsje bitumu, zwłaszcza emulsje asfaltu i emulsje smoły, przy czym te ostatnie celowo pozbawia się zapachu środkami znanymi. Do zaprawy tej można dodawać środków utwardzających, jak do zwykłej zaprawy wapiennej. Także i rodzaj stosowanego piasku (tłuczeń drobny, skałka) jest taki sam, jak przy dotychczas

stosowanej zaprawie. Do wykonywania muru sposobem według wynalazku można stosować wszelkiego rodzaju materiały budowlane, np. kamienie naturalne i sztuczne, płyty itd.

Znane jest stosowanie warstw z materiałów bitumicznych jako izolacji przeciwko wilgoci gruntowej oraz w tym samym celu malowanie muru emulsjami bitumu. Tak samo stosowano już gorącą masę asfaltową, jako materiał do zalewania spoin. W przeciwieństwie do tego wynalazek polega na tym, że przy budowlach nadziemnych i podziemnych jako zaprawę stosuje się mieszaninę składającą się z piasku i emulsji bitumu lub emulsji smoły z węgla kamiennego lub brunatnego, aby osiągnąć wykonywanie muru na sucho sposobem zwykle dotychczas stosowanym.

Z a s t r z e ż e n i e p a t e n t o w e.

Sposób wykonywania muru z dowolnych materiałów budowlanych, znamieny tym, że jako zaprawę murarską nakłada się między poszczególnymi częściami budowlanymi znaną składniną mieszaninę w postaci papki, składającą się z piasku i emulsji bitumu lub emulsji smoły.

H a n s J a r u s c h k a

G e o r g R o t h

Zastępca: inż. J. Wyganowski
rzecznik patentowy